

עת"א 4537/06/15 - איהאב מוסלמני (אסיר), נגד ועדת שחרורים שמקום מושבה בכלא דמון

בית המשפט המחוזי בחיפה

01 יולי 2015

עת"א 4537-06-15 מוסלמני(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני הרכב כב' השופטים:

רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]

אברהם אליקים

בטינה טאובר

העותר

איהאב מוסלמני (אסיר), ת"ז 036515534

ע"י ב"כ עו"ד אתיר יונס

נגד

המשיבה

ועדת שחרורים שמקום מושבה בכלא דמון

ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

פסק דין

עתירה זו מופנית כנגד החלטת ועדת השחרורים שמקום מושבה בכלא דמון, בראשות כב' השופט העמית ד"ר מרדכי ארגמן, אשר דחתה את בקשתו של העותר לשחרור מוקדם על תנאי ברישיון. יצוין כי אין מדובר בהליך ראשון. בקשתו של העותר נדונה בעבר בוועדת שחרורים קודמת בראשות הנשיא (בדימוס) השופט אהרן מלמד. בדיון שהתקיים ביום 14.4.15, ובהמשך ביום 19.5.15, דחתה ועדת השחרורים אז את הבקשה, מאחר ולא הוצגה בפניה כל תכנית לליווי מתאים, ובמיוחד בתחום של עבירות התעבורה. מאחר והוועדה דאז שוכנעה כי קיימת מסוכנות משחרורו של העותר, נדחתה בקשתו. כנגד החלטת אותה ועדה הוגשה עתירה, עת"א 40667-04-15, שנדונה בבית המשפט המחוזי בחיפה (בפני מותב שונה). במסגרת הדיון שם הוסכם כי עניינו של העותר יוחזר לדיון בפני ועדת שחרורים, כדי לאפשר להציג בפניה תכנית שיקומית מתאימה.

כאמור, התקיים דיון בפני ועדת שחרורים במותב שונה מוועדת השחרורים הקודמת, וביום 26.5.15 נדחתה שוב הבקשה לשחרור מוקדם. מכאן העתירה שבפנינו.

ועדת השחרורים מצאה כי הרשעותיו הקודמות הרבות של העותר מצביעות על מסוכנות. הגם שהוצגו בפניה תכניות טיפול, סברה ועדת השחרורים כי אין בכך די כדי לאיין מסוכנות. בסיכומו של דבר דחתה, כאמור, את בקשתו של העותר.

ב"כ העותר טען כי נפלו פגמים בהחלטת ועדת השחרורים. ועדת השחרורים התבססה על דו"ח עדכון שהוכן ע"י גורמי הטיפול של שב"ס בחודש ינואר 2015. לא הובא בפני הוועדה דו"ח עדכון מחודש מרץ 2015, שם צוין, בין היתר, כי העותר "היווה גורם חיובי שתרם לאווירה הקבוצתית, ניכר כי היה פנוי ללמידה ובעל מוטיבציה להתבוננות

עצמית. עוד נטען כי ועדת השחרורים לא עודכנה בעובדה שהעותר יוצא לחופשות ושכלל, התנהגותו חיובית. ב"כ העותר העלה גם שורה של טענות לעניין האופן שבו ראתה ועדת השחרורים את תכנית השיקום. יצוין כי בנוסף לתכנית השיקום אצל מטפל, כפי שהוצגה לוועדת השחרורים, יצר העותר קשר עם עמותת "אור ירוק". נמסר כי ככלל, ניתן יהיה לקלוט אותו לתכנית טיפולית בתחום עבירות התעבורה, ואולם זאת רק לאחר שחרורו ממאסר ובמועד בו תיפתח השתלמות מתאימה. ב"כ העותר סבר כי היה בכך מענה מספיק לשם מניעת מסוכנות העותר וכי ועדת השחרורים טעתה כאשר לא הביאה דברים אלו בחשבון.

לאחר שבחנו את החלטת הוועדה ואת כל החומר שהוצג לעיונו, סבורים אנו כי אין מקום להתערב במסקנה אליה הגיעה הוועדה, הגם שמטעמים שונים במקצת מאלו שהיו בבסיס החלטת ועדת השחרורים.

ראשית נבהיר, כי הכלל הוא שבית משפט לעניינים מנהליים מתערב בהחלטת ועדת שחרורים רק אם זו חרגה מסמכותה, או שנפלו פגמים בהליך קבלת החלטתה, או במקרים בהם ההחלטה היא בלתי סבירה בצורה קיצונית. ראו לעניין זה: רע"ב 3686/10 **סמיר גנאמה נ' ועדת השחרורים**, (טרם פורסם, ניתן ביום 9/12/10):

"יודגש כי בית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים אינו פועל כערכאת ערעור על החלטת הוועדה, אלא הוא בוחן את החלטת הוועדה כהחלטה מינהלית, ומכאן שהתערבותו של בית המשפט תיעשה רק במקרים בהם קמה עילה מאלה המאפיינות את המשפט המינהלי כנגד החלטת הוועדה. על בית המשפט לשמור על מרחב של שיקול דעת לוועדה בהחלטתה לגבי שחרור אסירים, ולהתערב בהחלטותיה רק אם הן לוקות בחוסר סבירות קיצוני (ראו בין השאר: ע"א 2/83 ועדת השחרורים נ' אסיאס, פ"ד לז(2) 688 (1983); בג"ץ 89/01 הוועד הציבורי נגד עינויים נ' ועדת השחרורים, פ"ד נה(2) 838, 871 (2001); רע"ב 4570/02 מחאמיד נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(5) 236 (2002))."

סבורים אנו כי במקרה שבפנינו אכן נפל פגם בהליך הדיון בפני ועדת השחרורים, כאשר לא הוצג לוועדת השחרורים דו"ח העדכון של גורמי הטיפול מיום 24.3.15, אשר הצביע על ראשית השתלבותו של העותר בהליך שיקומי ובצורה חיובית. עוד לא עודכנה הוועדה כי העותר יוצא לחופשות. נתונים אלו הם נתונים חשובים שיש בהם כדי לתמוך בטענה כי אסיר משנה את התנהגותו לטובה. מכאן שהיה מקום להביאם בפני ועדת השחרורים.

עם זאת, איננו סבורים כי החלטת הוועדה והתוצאה הסופית היא בלתי סבירה בצורה קיצונית.

מעיון בגיליון הרישום הפלילי של העותר, עולה כי לחובתו 24 הרשעות בעבירות תעבורה, חלקן על נהיגה ללא רישיון וחלקן עבירות תעבורה אחרות. עיון במגוון עבירות התעבורה מצביע על כך שמדובר באסיר אשר התנהגותו מסכנת את הציבור. נבהיר לעניין זה כי הגם שלכאורה אין מדובר בעבירות הנמנות על התחום הקשה של המשפט הפלילי, הרי שיש לראות עבריו תעבורה סדרתי כגורם המסכן את שלום הציבור. כבר ציינו בעבר, הניסיון מלמד כי מספר הנפגעים

באירועים תעבורתיים עולה על מספר הנפגעים בכל העבירות האחרות, ואף במלחמות ישראל. לכן לא ניתן להתייחס אל עבריון תעבורה סדרתי כאדם שאינו מסכן את שלום הציבור, זאת גם אם אינו מעורב בעבירות מהתחום הפלילי הקשה יותר, ושאינו נמנות על עבירות התעבורה.

נעיר לעניין זה, כי מעיון בגיליון ההרשעות עולה כי נהיגתו ללא רישיון היא כתוצאה משלילת רישיונו עקב חובות כספיים, ואולם מעבר לעבירות של נהיגה ללא רישיון צבר העותר גם עבירות תעבורה נוספות של נהיגה ללא חגורת בטיחות, שימוש בטלפון במהלך נהיגה, אי-ציות לתמרור וכיוצ"ב. מכאן שמדובר בעבירות המסכנות את שלום הציבור.

על זאת יש להוסיף כי העותר נהג לאורך זמן ללא רישיון נהיגה תקף, אשר נפסל, כאמור, עקב חובות כספיים. התנהגותו מצביעה על זלזול בהוראות של גורמי אכיפת החוק. מכאן גם החשש הממשי שגם אם יועמד בפיקוח כזה או אחר של ועדת השחרורים ואפילו רש"א, לא ימלא אחר הוראות שיינתנו לו.

נבהיר כי אחד מרכיבי ההחלטה על שחרור מוקדם ממאסר הוא אומן שניתן לתת באסיר כי יקפיד בהתנהגותו וימלא אחר הוראות ועדת השחרורים. כאשר עברו של אסיר מצביע על התעלמות מופגנת מהוראות של גורמי אכיפת החוק ואי קיום צווים שכבר הוצאו, כי אז קיים החשש שהאסיר יחזור לבצע עבירות, וכפועל יוצא מכך גם מידת מסוכנותו.

אשר על כן ובנסיבות אלו, גם אם הוצגה תכנית שיקומית לעיון הועדה, וגם אם נביא בחשבון את עדכון הדו"ח לוועדת השחרורים ואת העובדה שהעותר יוצא לחופשות, לא ניתן לומר כי החלטתה של ועדת השחרורים, בתוצאתה הסופית, היא בלתי סבירה בצורה קיצונית.

נדגיש כי ערים אנו לעובדה כי בפועל עתיד העותר להשתחרר בעוד כחודש ימים. כפי שצוין גם, נפלו פגמים באופן שבו לא הוצג חלק מהחומר הרלוונטי לעיון חברי הועדה. לו היה מדובר בתקופת מאסר ממושכת יותר, יתכן גם שהיינו מורים להחזיר את עניינו של העותר לדיון נוסף בפני ועדת שחרורים, כדי שכל החומר יוצג בפניה בצורה מסודרת. עם זאת, בנסיבות כפי שהן בפנינו, כאשר יש לעותר יתרת מאסר קצרה וכאשר כאמור, התנהגותו לאורך זמן מצביעה על מסוכנות והעדר יכולת ממשית לפקח על התנהגותו, לא מצאנו כי נפל פגם בהחלטת ועדת השחרורים, המצדיק את התערבותו של בית משפט בתוצאה הסופית של החלטתה.

אשר על כן, העתירה נדחית.

המזכירות תשלח פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ה,
01 יולי 2015, בהעדר
הצדדים.

בטינה טאובר, שופטת

אברהם אליקים,
שופט

רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]

